

El concepte revolucionari de comunitat lingüística

Carles Torner es mostra satisfet de la proclamació de la Declaració Universal de Drets Lingüístics. La idea d'aquest document camina ara cap a la seva aprovació pels estats en el marc de l'ONU.

Quin balanç fa de la proclamació de la declaració?

—És el sentiment que jo he tingut al llarg d'aquests dos anys des que vam concebre el projecte. És aquesta sensació que hem tingut la bona idea, en el bon moment i probablement en el bon país. Tan bon punt va sortir la notícia a la premsa, el CIEMEN ens va trucar i se'ns va oferir com a associat i hem creat un molt bon equip de treball durant aquests dos anys. A continuació vam crear el comitè d'experts catalans, en qui vam trobar una disponibilitat excepcional. Amb els experts internacionals també va anar com una seda, així com amb la UNESCO.

—Un dels grans èxits de la Conferència és haver reunit representants dels cinc continents.

—Sí, són gent de realitats molt diverses. El que m'emociona és veure fins a quin punt la delegada de Consell Mundial de Pobles Indígenes (CMPI), que ve de Veneçuela i és membre del poble Uayu i la delegada de la Fundació Lingüística Kadazandusun de l'estat de Saba a Malàisia es mostren agraïdes. Aquesta Declaració és molt important per a elles perquè un dels efectes generats, i que potser nosaltres no en som tan conscients, és una renovació completa del llenguatge. La idea de "comunitat lingüística" per el CMPI és un concepte que els hi va molt bé perquè evita les tensions que creen altres conceptes.

—Posar-se d'acord amb gent de tantes llengües i en diferents situacions, no ha estat fàcil.

—Els comitès d'experts, sobretot el comitè català, han fet un treball admirable per integrar i polir el text. Conceptes com historicitat, territorialitat... el mateix concepte de comunitat lingüística que, si es vol dir, és revolucionari per a aquells que pensen el món en termes d'estats perquè fas distincions entre llengües segons siguin minoritàries o majoritàries. Nosaltres hem escombrat totes aquestes distincions amb el concepte de comunitat lingüística i per a totes aquestes persones d'organitzacions de defensa de drets lingüístics que fa 20 o 30 anys que utilitzen el concepte de minoria com a eix de les seves reivindicacions aquest canvi de llenguatge no és gens senzill. Per això hi ha hagut moltes esmenes i 12 esborranys abans del text definitiu. Així la gent se sent agraïda i alhora senten que hi han participat plenament. Amb tots els grups que hi han treballat hi

ARKIU / RICARD CUGAT

Carles Torner. Secretari del Comitè internacional de Traduccions i Drets Lingüístics del Pen.

haurà una relació continuada en una plataforma amb representants molt arrelats a les seves realitats.

—Quins processos seguiran a partir d'ara?, i com es vetllarà perquè no sigui gaire retocada fins a ser aprovada per l'ONU?

—De segur que serà retocada. El tema és fins a quin punt una declaració que no parteix de l'estat com a primer eix a l'hora de definir una comunitat lingüística serà acceptada algun dia pels estats que, de fet, són els que componen l'ONU. Aquesta és la feina que tenim davant. Tenim la sort que fem l'entrada a l'ONU a través de la UNESCO on hi ha una obertura més gran. De seguida ens trobarem amb Mayor Zaragoza i a partir d'aquí un comitè reduït vetllarà pel seguiment. És fonamental el grup de les ONG per pressionar. També tenim estats que ja ara ens donen suport i d'altres que ens els anirem guanyant. De fet ens falta entrar dins els mecanismes de decisió dels EUA, que no són a la UNESCO, i de la Gran Bretanya, que tampoc no hi és. És a dir el G7. La feina ara és donar prestigi a la Declaració perquè tingui com més pes millor. I aconseguir que aquesta Declaració sigui aprovada per l'ONU en cinc anys o sis.

Oriol Cortacans